

EUROPSKA KOMISIJA

Bruxelles, 20.7.2016
C(2016) 4826 final

Poštovani predsjedniče,

Komisija zahvaljuje Hrvatskom saboru na obrazloženom mišljenju o Prijedlogu direktive Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga {COM(2016) 128 final}.

Nakon što je Komisija zaprimila obrazložena mišljenja iz četrnaest parlamentarnih domova u jedanaest država članica, potvrdila je 11. svibnja 2016. pokretanje postupka utvrđenog u članku 7. stavku 2. Protokola br. 2. Ugovorima.

Komisija pridaje veliku važnost odnosu s nacionalnim parlamentima, osobito u pogledu načela supsidijarnosti. Prioritet je ove Komisije stvoriti novo partnerstvo s nacionalnim parlamentima i osigurati da se njihov glas čuje u donošenju odluka u Europi.

U skladu s tom obvezom Komisija je pažljivo analizirala zaprimljena obrazložena mišljenja, uključujući ono koje je dostavio Hrvatski sabor. Prije donošenja zaključaka Komisija je izravno komunicirala s predstavnicima nacionalnih parlamenata na sastancima Konferencije odbora za europske poslove parlamenata članica Europske unije održanima 13. lipnja 2016. i 11. srpnja 2016.

Postupak utvrđen u članku 7. stavku 2. Protokola br. 2. isključivo je usmjeren na načelo supsidijarnosti. Stoga je Komisija 20. srpnja 2016. donijela Komunikaciju Europskom parlamentu, Vijeću i nacionalnim parlamentima o prijedlogu {COM(2016) 505 final}, u kojoj je razmotrila različita pitanja i argumente u pogledu supsidijarnosti koje su iznijeli Hrvatski sabor i drugi nacionalni parlamenti u svojim obrazloženim mišljenjima. Komisija je zaključila da je njezin prijedlog u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji i stoga je odlučila zadržati taj prijedlog.

Hrvatski sabor u svoje je obrazloženo mišljenje uključio i druge argumente i pitanja koji nisu povezani sa supsidijarnošću. Uzevši u obzir njihovu političku važnost, Komisija je i te argumente pomno analizirala te u tom pogledu želi iznijeti određene elemente. Ovaj bi se dopis stoga trebao tumačiti u vezi s komunikacijom od 20. srpnja 2016.

Hrvatski sabor smatra da prijedlog izaziva zabrinutost u pogledu ograničavanja slobode pružanja usluga u Europskoj uniji i naglašava da je trošak rada legitiman element konkurentnosti poduzeća na unutarnjem tržištu EU-a.

g. Željko REINER
Predsjednik Hrvatskoga sabora
Trg sv. Marka 6.
HR – 10 000 ZAGREB

Komisija ističe da problem s kojim se ona suočava nije razlika u minimalnoj plaći u matičnoj državi članici i državi članici domaćinu. Problem je u tome što se razlikuju pravila primjenjiva na lokalne radnike i na upućene radnike u državi članici domaćinu: na lokalne radnike moraju se primjenjivati barem pravila o primicima od rada propisana zakonom i primjenjivim kolektivnim ugovorom, a na upućene radnike primjenjuju se „minimalne plaće”. Revizijom se želi ukloniti ta neravnoteža.

Prijedlogom se pritom ni na koji način ne zadire u nadležnost socijalnih partnera da se sastanu i dogovore o kolektivnom ugovoru ili nadležnost nacionalnih vlada da takav kolektivni ugovor učine univerzalno primjenjivim ili ne.

U pogledu navodnog narušavanja tržišnog natjecanja, u izvješću o procjeni učinka navodi se da „proširenjem područja primjene jednakih pravila o plaćama na radnike upućene iz država s niskim prihodima, glavni gospodarski učinak opcija 3.a i 3.b prvenstveno bi se ostvario u radno intenzivnim uslugama u lancu niskih vrijednosti, ali bi ostao ograničen. Sa stajališta država primateljica, lokalna poduzeća u državama članicama s visokim prihodima, osobito troškovno osjetljiva mala i srednja poduzeća (MSP-ovi), ostvarila bi korist od uspostavljanja ravnopravnijih uvjeta u odnosu na poduzeća iz država s nižim prihodima koja upućuju radnike, povećavajući tako svoju troškovnu konkurentnost. Međutim, treba naglasiti da jednaka pravila o plaćama ne bi dovela do jednakih nominalnih plaća između upućenih i lokalnih radnika niti do jednakih razina troškova rada”. Ipak, u izvješću se ističe i da, „iako bi se trenutačan jaz u plaćama smanjio, strukture plaća ostale bi različite i bile bi više u skladu s raspodjelom plaća na domaćem tržištu rada države članice primateljice. Nadalje, zahvaljujući socijalnoj sigurnosti i drugim razlikama u oporezivanju i dalje bi se ostvarivala prednost u pogledu ukupnih troškova rada za poduzeća s poslovnim nastanom u državama s nižim nominalnim stopama u odnosu na poduzeća u državama primateljicama”. U tom kontekstu Komisija smatra da je prijedlog umjeren i ograničen na ono što je potrebno za osiguravanje ravnopravnijih uvjeta za nacionalne i prekogranične pružatelje usluga.

Komisija želi naglasiti da se prijedlogom ne izjednačavaju plaće lokalnih i upućenih radnika. Ta se mogućnost razmatrala i odbačena je u fazi procjene učinka (vidi točku 4.5.2. izvješća o procjeni učinka, str. 27.). Komisija je zaključila da bi se takvim prijedlogom mogla ugroziti proporcionalnost i usklađenost s unutarnjim tržištem jer bi se stvorile veće obveze za poduzeća koja upućuju radnike iz drugih država članica nego za lokalna poduzeća u državi članici domaćinu.

Umjesto izjednačavanja plaća prijedlogom se zadržava mogućnost primjenjivanja na upućene radnike pravila o primicima od rada koja su obvezna za sve nacionalne radnike, tj. pravila utvrđena zakonom ili kolektivnim ugovorima koja su univerzalno primjenjiva. Prijedlogom se stoga strogo izbjegava svaka diskriminacija pružatelja prekograničnih usluga i stvaraju se ravnopravniji uvjeti pružanja usluga.

Treba napomenuti da jednaka pravila o plaćama ne bi dovela do jednakih nominalnih plaća između upućenih i lokalnih radnika niti do jednakih razina troškova rada. Kako je navedeno u izvješću o procjeni učinka (vidi str. 37–38.), iako bi se trenutačan jaz u plaćama smanjio, strukture plaća ostale bi različite i bile bi više u skladu s raspodjelom plaća na domaćem tržištu rada države članice primateljice. Stoga će tržišno natjecanje u pogledu plaća i dalje biti moguće u okviru granica obveznih pravila o primicima od rada utvrđenih u državi članici domaćinu.

Nadalje, zahvaljujući socijalnoj sigurnosti i drugim razlikama u oporezivanju i dalje bi se ostvarivala prednost u pogledu ukupnih troškova rada za poduzeća s poslovnim nastanom u državama s nižim nominalnim stopama u odnosu na poduzeća u državama primateljicama.

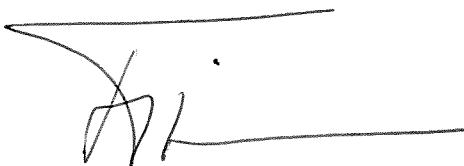
Konačno, Hrvatski sabor vjeruje da predlaganje izmjena Direktive 96/71/EZ prije isticanja roka za prenošenje Direktive 2014/67/EU [...] u nacionalno zakonodavstvo vodi do prekomjerne regulacije i stvara okruženje pravne nesigurnosti za zaposlenike i poduzeća, što je u suprotnosti s načelima unutarnjeg tržišta”.

Kao što Komisija pojašnjava u izvješću o procjeni učinka (vidi točku 2.2., str. 9.), prijedlogom „nije obuhvaćeno niti jedno pitanje izneseno u Direktivi o provedbi. Ova inicijativa neće ni na koji način utjecati na Direktivu o provedbi niti na mjere poduzete za njezino prenošenje u nacionalno zakonodavstvo. Ona je više usredotočena na pitanja koja nisu obuhvaćena tom Direktivom i koja se odnose na regulatorni okvir EU-a uspostavljen izvornom Direktivom iz 1996. Stoga se revidirana Direktiva o upućivanju radnika i Direktiva o provedbi dopunjuju i međusobno ojačavaju”. Budući da se bave različitim pitanjima, prijedlog ne dovodi do pravne nesigurnosti u ovom razdoblju dovršetka prenošenja Direktive o provedbi iz 2014.

Zaključci u ovom odgovoru i u Komunikaciji temelje se na početnom prijedlogu koji je predstavila Komisija i koji je trenutačno u zakonodavnom postupku koji uključuje Europski parlament i Vijeće, u kojima je zastupljena hrvatska vlada.

Komisija se nada da pojašnjenja iznesena u Komunikaciji i u ovom odgovoru pružaju odgovor na pitanja Hrvatskog sabora te se raduje nastavku političkog dijaloga u budućnosti.

S poštovanjem

*Frans Timmermans
Prvi potpredsjednik*

*Marianne Thyssen
Članica Komisije*